

Несвідоме як основа існування людини

Проблема свідомості та несвідомого є однією із найскладніших та доволі недосліджених проблем сучасної науки. Співвідношення свідомого та несвідомого з давніх часів хвилювало людство, у зв'язку з тим, що від відповіді на нього залежить розуміння того, що саме людина робить цілеспрямовано, а також те, що людина не здатна зробити. Ті процеси, що починаються у несвідомому дуже часто проникають у свідомість та навпаки. Дана проблема є різноаспектною та багатогранною. Такі науки як філософія, психологія, біологія, логіка та інші вивчають її з різних сторін. Отож метою цієї роботи є висвітлення сфери несвідомого в контексті людського існування.

Свідомість є дуже специфічним об'єктом пізнання, процес утворення та виникнення свідомості та несвідомого, не фіксується ніякими приладами, тому дані поняття не можна ніяк експериментально перевірити чи виміряти.

Несвідоме зазвичай розуміється як особлива психічна реальність, що є притаманною кожному індивіду, воно існує разом із свідомістю навіть, іноді контролюючи саму свідомість. Знаменитий учений, віденський професор психіатрії, автор психологічного вчення про несвідоме, Зігмунд Фрейд, відводить несвідомому одну з найважливіших ролей у житті людини. Несвідоме як найглибша та дуже значима область людського розуму, є сховищем емоцій, примітивних інстинктивних спонукань та спогадів, які настільки загрожують свідомості, що були пригніченими, а також витісненими до царини несвідомого. Такий неусвідомлюваний матеріал багато в чому впливає на наше повсякденне існування. У людини складаються ті чи інші комплекси під впливом різноманітних факторів, що надалі витісняються із свідомості у несвідоме та з часом можуть перетворитись у причину серйозних психічних захворювань. Несвідомий характер носять інстинкти, психічна діяльність у стані сну, гіпнозу, лунатизму.

У загальному плані, психіка людини представлена поділеною на дві протилежні сфери - несвідоме та свідоме, що представляють собою суттєві характеристики особистості. Дані сфери представлені доволі не рівнозначно, а саме несвідоме є центральним компонентом, натомість свідоме - лише особливою інстанцією, яка надбудовується над несвідомим. Відомо, що головним регулятором людської поведінки служить свідомість. Саме Фрейд визначив, що за покровом свідомості прихований глибинний, "киплячий" пласт неусвідомлюваних людиною могутніх бажань, потягів та прагнень.

Об'єм несвідомого постійно розширюється, так як ті прагнення та бажання, які людина не змогла через деякі причини втілити у своїй діяльності, витісняються в несвідоме. Вирішення питання про несвідоме, в тому вигляді, як його сформулював Фрейд, полягає в тому, що несвідомий матеріал людської психіки є змістом для свідомості, який надалі є цілеспрямованим. Зігмунд Фрейд вірив у те, що людина здатна до усвідомлення несвідомого, вся аналітична діяльність Фрейда була спрямована на те, щоб у міру розкриття природи несвідомого, людина могла опанувати власними пристрастями, а також свідомо керувати ними в повсякденному житті.

Отже, сфера несвідомого є дуже важливою та однією з найскладніших понять, що безпосередньо стосуються існування людини. Несвідоме є сховищем різноманітних прихованих бажань, поглядів, інстинктивних спонукань, а також воно є надзвичайно потужним рушієм людських дій. У випадку витіснення певних комплексів із свідомості до несвідомого можуть спостерігатись виникнення психічних розладів та захворювань.